

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скибіцького Володимира Йосиповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 4, абзацу другого пункту 2 частини першої статті 7 Закону України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування“

м. К и ї в
10 грудня 2019 року
№ 317-3(II)/2019

Справа № 3-309/2019(7318/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скибіцького Володимира Йосиповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 4, абзацу другого пункту 2 частини першої статті 7 Закону України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування“ від 8 липня 2010 року № 2464–VI (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2–3, ст. 11) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Скибіцький В.Й. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності частинам другій, третій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 46 Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 4, абзацу другого пункту 2 частини першої статті 7 Закону України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування“ від 8 липня 2010 року № 2464–VI зі змінами (далі – Закон).

Згідно з частиною четвертою статті 4 Закону особи, зазначені у пунктах 4 та 5¹ частини першої цієї статті, звільняються від сплати за себе єдиного внеску, якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого статтею 26 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“, та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу. Такі особи можуть бути платниками єдиного внеску виключно за умови їх добровільної участі у системі загальнообов’язкового державного соціального страхування.

„У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному кварталі або окремому місяці звітного кварталу, такий платник зобов’язаний визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску“ (абзац другий пункту 2 частини першої статті 7 Закону).

Автор клопотання зазначає, що „положення ч. 4 ст. 4 Закону № 2464–VI про звільнення від сплати за себе єдиного внеску з-посеред самозайнятих осіб лише фізичних осіб-підприємців з інвалідністю є дискримінаційним відносно

самозайнятих осіб з інвалідністю, які провадить незалежну професійну (адвокатську) діяльність. А положення абзацу другого п. 2 ч. 1 ст. 7 Закону № 2464–VI звужують зміст та обсяг прав платника податку, зобов'язуючи його сплачувати єдиний внесок на менше за розмір мінімального страхового внеску також і в разі неотримання такого доходу“.

На підтвердження своєї позиції Скибіцький В.Й. посилається на положення Конституції України, Податковий кодекс України, закони України та судові рішення, прийняті у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із матеріалів конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону, а фактично висловив незгоду з існуючим законодавчим урегулюванням та із судовими рішеннями, прийнятими у його справі, обмежившись цитуванням окремих норм Конституції України і законів

України. Однак таке цитування без наведення аргументів щодо невідповідності Основному Закону України оспорюваних положень Закону не є обґрунтуванням їх неконституційності.

Суб'єкт права на конституційну скаргу не навів також аргументів щодо того, яким чином застосування оспорюваних положень Закону призвело до порушення його конституційних прав, та не розкрив логічного зв'язку між положеннями частини четвертої статті 4, абзацу другого пункту 2 частини першої статті 7 Закону та приписами Конституції України, оскільки предмет регулювання оспорюваних положень Закону не співвідноситься з твердженнями автора клопотання щодо порушення зазначених ним прав.

Отже, Скибіцький В.Й. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скибіцького Володимира Йосиповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 4, абзацу другого пункту 2 частини першої статті 7 Закону України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування“ від 8 липня 2010 року № 2464–VI зі змінами

на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**